Dikhes - Látod: Új folyóirat indul

Írta: Administrator
2016. március 29. kedd, 14:45

Dikhes - Látod címmel indított folyóiratot a Cigány Írószövetség és (Köz)Művelődési Társaság, Ruva Farkas Pál főszerkesztésével. A lap bemutatásaként *Szakonyi Károly* előszavát idézzük:

Szakonyi Károly : Egy új folyóirat elé

Dikhes — Látod, ez az új folyóirat címe, a Cigány Írószövetség és a Nemzeti /köz/ Művelődési Társaság fóruma. Dikhes, mondja a cím, lásd, látnod kell mi van körötted a világban, különösen ha nem te intézed a dolgokat, de azért kell látnod, hogy mégis intézhesd. Hogy formáld szókimondásoddal, véleményeddel, tapasztalatoddal az életet, az életedet. Erre vállalkozott Ruva Farkas Pál, a folyóirat elindítója és spiritus rectora.

Ruva újságíró, szociológus és szociálpolitikus, ismeri nemzetsége minden búját és örömét, hi-szen a néprajzban is járatos, de ami a legtöbb: író, sőt költő, ami biztosíték arra, hogy a folyóirat a humanizmus jegyében működjön. Kívánom, hogy így legyen.

Ruva Farkas Pál már sokszor bizonyította költeményeiben, a cigányság életéről írott prózai műveiben, elsősorban jeles könyvében, a Gipsy passióban, hogy tud igazságosan ítélni, ezt hozta magával Újkígyósról, ahol 1952-ben a világra jött, s ahol a családi körben bibliás apjától, és a versekben olyan csodálatos hűséggel újra és újra feltámasztott édesanyjától az emberséget megtanulta, Ruva Pál Aranytollas újságíró, a Magyar Arany Érdemkereszttel kitüntetett író és közéleti személyiség.

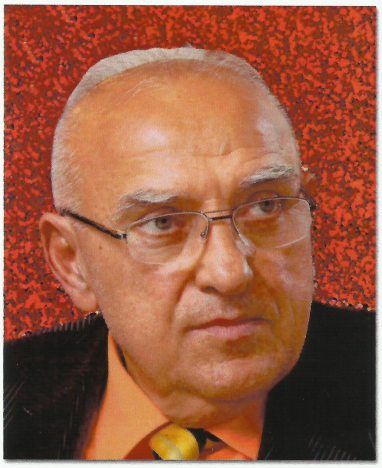
Szakonyi Károly

EGY ÚJ FOLYÓIRAT ELÉ

Dikhes – Látod, ez az új folyóirat címe, a Cigány Írószövetség és a Nemzeti /köz/ Művelődési Társaság fóruma. Dikhes, mondja a cím, lásd, látnod kell mi van körötted a világban, különösen ha nem te intézed a dolgokat, de azért kell látnod, hogy mégis intézhesd. Hogy formáld szókimondásoddal, véleményeddel, tapasztalatoddal az életet, az életedet. Erre vállalkozott *Ruva Farkas Pál,* a folyóirat elindítója és ***spiritus rectora***. Ruva újságíró, szociológus és szociálpolitikus, ismeri nemzetsége minden búját és örömét, hiszen a néprajzban is járatos, de ami a legtöbb: író, sőt költő, ami biztosíték arra, hogy a folyóirat a humanizmus jegyében működjön. Kívánom, hogy így legyen.

Ruva Farkas Pál már sokszor bizonyította költeményeiben, a cigányság életéről írott prózai műveiben, elsősorban jeles könyvében, a *Gipsy passió*ban, hogy tud igazságosan ítélni, ezt hozta magával Újkígyósról, ahol 1952-ben a világra jött, s ahol a családi körben bibliás apjától, és a versekben olyan csodálatos hűséggel újra és újra feltámasztott édesanyjától az emberséget megtanulta,

Ruva Pál Aranytollas újságíró, a Magyar Arany Érdemkeresztttel kitüntetett író és közéleti személyiség.

Ruva Farkas Pál

LEGYEN MINDEN NAP KARÁCSONY!

Már megint izgatottan várom az estét, jaj mikor gyújtja meg Anyánk a lámpást, s akasztja fel a temető felőli kis ablakunk mellé jó magasra, hogy az egész kis szobánkat belepje a fény. Mikor nyílik már az ajtó, s apánk csak úgy ceremónia nélkül, leteszi a dobozba bújt ajándékot a kemence padkájára. Bár igaz, ami igaz is volt, azzal a karácsonyi ajándékkal kapcsolatban, hogy én sohának a soha nem bírtam kivárni ébren a Mikulást meg a Jézuskát, mert az izgalomtól rendre elaludtam – de a reggeli ébredések, annál örömtelibbek voltak évről évre. Az ágyunk előtt ott várt kibontva a dobozból a fekete gumicsizmám, és úgy csillogott-villogott, mint az ágyunk felett a sarokban, a plafonig érő szegre akasztott karácsonyfaágon az ezüstpapírba rejtett szaloncukrok. Nem tudtam betelni az örömökkel, hol a karácsonyfaágban, hol a csizmáimban gyönyörködtem, öleltem, szorítottam magamhoz és közben néztem Apám ágyát és küszködtem a sírással, mint most is, de Apám ágya már üres volt, mert már hajnalban kellett mennie a vonathoz a Jó Apánknak Édesanyánkkal együtt. Elszálltak, mint a galambok, hogy estére legyen újfent, napról-napra elemózsiánk nekünk a kis fiókáinknak az asztalon.

Hát igen. Most is nézem, minden reggel a szüleim képeit a falon, az ágyammal szemben, mert bárhová vet a sorsom, ők néznek le rám a falról, de sajnos már csak a képekről. Most én kérdezem Tőlük minden áldott reggel: de sosko suno dikline aratyi – lolo-párno? *(mit álmodtatok az éjjel, – pirosat-fehéret?)* és nem várom a választ, rendre elmondom nekik, hogy én, mit álmodtam.

Így volt ez, jövőre lesz harminc éve annak, amikor a Romano Nyevipe című, első cigány újság megjelent 1987 Karácsonyára. Igen, elmondom szüleimnek, hogy mit cselekedtem, napról-napra, és mit kívánok, szeretném ha sikerülne, magamnak a családomnak, gyerekeimnek, unokáimnak, s bővebb értelemben az országomnak, a nagyobb családomnak. És persze a cigányoknak, a romáknak. Hogy mindenki asztalán legyen kenyér, elemózsia, s minden gyerek lábaira jusson meleg cipő, csizma, és mindenek előtt boldogságos békét, szabadságot mindenkinek, hogy senkinek ne kelljen rettegnie az egész nagy Magyarországon, S ráadásként azt, hogy ez a **DIKHES** című lap – folyóirat csak sikerekről, örömökről és szeretetről számoljon be amíg a világ világ lesz.

Amen, kade te del o Sunto Deloro. *(Amen, úgy adja a Szent Isten)*

u.i.: 2016. február 13-án vasárnap, amikor nyitva van a mennyország és mindenki hallja odafönn az égben a kérésemet.